

boliger. Det vigtige for mig er, at den offentlige medfinansiering jo stadig væk i høj grad er til stede.

Jeg vil lige minde om, at i det, vi behandler her fremadrettet for 2005 og 2006, er Landsbyggefondens del af statens ydelsesstøtte 50 pct., den laveste det har været i den periode, hvor vi har taget penge til nybyggeri.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til fru Inge-Lene Ebdrup. Og den næste ordfører er hr. Carsten Hansen.

Carsten Hansen (S):

Det her forslag ligger jo ganske godt i tråd med det forslag, vi behandlede før, bortset fra at det her ikke drejer sig om 87 mio. kr., det drejer sig om 100 gange så mange penge, nemlig 8,7 mia. kr., der er forsvundet fra Lejernes Landsbyggefond ved en helt ny praksis, som fru Eva Kjer Hansen og Venstre slog sig op på, da de kom til.

Socialministeren var jo for ganske få måneder siden ude at være ulighedens forkæmper godt hjulpet på vej af statsministerens tidligere tale-skriver, Christopher Arzrouni, I ved ham, der skrev nytårstalen for statsministeren. Hovedproblemet, mente socialministeren, indtil hun så trak sin udtalelse tilbage – jeg ved ikke, hvad det er for en underlig form for debat, man har i det politiske system efterhånden, at man kan trække sine udtalelser tilbage – er jo i virkeligheden lig-hed; der er alt for kort afstand fra top til bund, de fattige er for rige, og de rige er for fattige.

Filosofien er jo, at de stærke skal være stærke-re, så de stærke får nok til at hjælpe de svage. Men for at styrke de stærke, så de bliver stærke-re, skal man selvfølgelig svække de svage, så de stærke har styrke til at hjælpe de svage. Det var en lang svada, men man kan sige, at det jo er kernen i det budskab, vi i virkeligheden behandler her og nu. Og man kunne vel omskrive det med et bibelcitát også, nemlig: Dem, der har, skal gives. Og så tager man jo selvfølgelig fra de fattige.

Vi har set regeringen siden 2002 indføre et fuldstændig nyt princip i dansk politik, nemlig at de, der bor til leje, skal betale ydelsesstøtte for at få opført nye almene boliger. Forslaget indebærer en massiv overførsel af lejernes penge fra Landsbyggefonden til aflastning af statsfinanser-ne, og det er på sigt ganske enkelt uholdbart med et skattestop og nye finansieringsformer, der i den grad favoriserer os, der ikke bor til leje.

Kl. 14.15

På den konto har man, som jeg sagde, trukket over 8 mia. kr., og tager man den pengemaskine med, som man jo i virkeligheden har opfundet her, nemlig det, at man ikke finansierer til mar-kedsrenten, men til en overrente, ja, så nærmer vi os stærkt 10 mia. kr. Det er i øvrigt tankevæk-kende, at det beløb svarer nøje til det, man gav i skattelettelser til dem, som tjener over 231.000 kr. i det her land, nemlig dem, der betaler mel-lemsskat og topskat.

Hovedparten af de boliger, man bygger, er ældreboliger og plejeboliger. Ja, sidste år var det efter de oplysninger, jeg kan se af det svar, fru Lissa Mathiasen har fået, 50 pct.; vi har tidligere fået oplyst fra Boligministeriet, at det var 60 pct., men lad os nu ikke skændes om det, over halv-delen var ældre- og plejeboliger.

Vi synes i Socialdemokratiet, det er helt o.k., at vi får gode og ordentlige boliger til vores ældre mennesker og folk, der har et handicap osv., men vi mener, at det burde være en samfunds-mæssig forpligtelse, præcis som formanden for Ældreboligrådet, den tidligere konservative fi-nansminister Palle Simonsen, har udtalt, nemlig at det burde alle være med til at betale. Og i øv-rigt synes han, og vi er enige med ham, at det er et kæmpeproblem, at der ikke er penge nok til at finansiere og sætte renovering i gang og sætte huslejerne ned. Regeringens eget ghettoudvalg med Jørgen Nue Møller i spidsen har jo været ude med et fremragende forslag om, at hvis man skal lave en udtynding til ghettoområder eller de socialt udsatte boligområder, ja, så skal man sætte huslejen ned. Det kom i går, og det kan vi fuldt ud tilslutte os.

Vores forslag går i virkeligheden på, at vi skal sætte huslejen ned. Vi synes, det er urimeligt, at lejerne ikke får de samme muligheder som ejer-ne, hvad de jo til en vis grad ville have fået, hvis ikke man havde brugt 9 mia. kr. af lejernes pen-ge til andre formål.

Vi foreslår, at en lavere husleje, også for de ressourcestærke, måske kunne være med til at gøre, at de ville vælge at bo alment. I øjeblikket er den almene sektor ikke konkurrencedygtig over for den private boligmasse.

Vi foreslår også, at man via finansieringsre-former skaber mulighed for at omlægge lån til lavere rente, længere løbetid eller ligefrem af-dragsfrihed i perioder, så huslejen kunne sæn-kes. I de allerdyreste lejligheder har vi sagt, at der skal huslejen sænkes med op til 25 pct., for andre boliger kan den måske sænkes mindre, men i gennemsnit med 10 pct. Og vi vil, indtil en